

Sygn. akt IV Ka 1197/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie, Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Grebla

Sędziowie: SSO Elżbieta Jabłońska-Malik

SSR del. Agnieszka Anioł (spr.)

Protokolant: st. prot. Teresa Orlik

przy udziale Zbigniewa Grzesika Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2014 roku,

sprawy **A. K.**

oskarżonego o przestępstwo z art 270§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie

z dnia 10 września 2013r. sygn. akt XIV K 493/12/S

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu

dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie do ponownego rozpoznania.

SSO Elżbieta Jabłońska-Malik SSO Tomasz Grebla SSR Agnieszka Anioł

Sygn. akt IV Ka 1197/13

UZASADNIENIE

A. K. stanął przed Sądem pod zarzutem tego, że nieustalonego dnia listopada 2010 roku, nie później niż 16 listopada 2010 roku, przedłożył swojemu pełnomocnikowi, uprzednio przez siebie podrobione zaświadczenie (...) datowane na 10.11.2010 r. wraz z załącznikiem, celem przedłożenia dokumentów jako autentycznych w Sądzie Rejonowym dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie, Wydział (...) do sprawy o eksmisję (sygn. akt I C 553/10/S), tj. pod zarzutem popełnienia czynu stanowiącego występki z art. 270 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie wyrokiem z dnia 10.10.2013 r. (sygn. akt XIV K 493/12/S)

1. na zasadzie art. 414 § 1 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt. 1 k.p.k. uniewinnił oskarżonego A. K. od zarzutu popełnienia czynu opisanego aktem oskarżenia,

2. na zasadzie art. 632 pkt. 2 k.p.k. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego A. K. kwotę 1224 zł tytułem zwrotu kosztów wynagrodzenia obrońcy,

3. na zasadzie art. 632 pkt. 2 k.p.k. kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Powyższy wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego zaskarżył Prokurator. Skarżący zarzucił obrazę przepisów postępowania karnego mającą istotny wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. polegającą na dowolnej ocenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, pominięcie okoliczności wynikających z zeznań świadka A. B. wskazującej, iż kojarzy mężczyznę o nazwisku A. K., pominięcie wynikających z kserokopii akt sprawy I C 553/10/S okoliczności wskazujących, iż jedynie A. K. brał czynny udział w tym postępowaniu oraz, że zakończyło się ono ugodą oraz niezasadne przyjęcie, iż w sprawie istnieją niedające się usunąć wątpliwości, podczas gdy prawidłowo przeprowadzona ocena materiału dowodowego pozwala na zbudowanie łańcuszka poszlak, który wskazuje, iż A. K. popełnił czyn zarzucony mu aktem oskarżenia.

W konsekwencji Prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

SĄD ODWOŁAWCZY ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE

Analiza zebranych dowodów prowadzi do wniosku, iż stanowisko skarżącego zasługuje na uwzględnienie, a podniesione zarzuty doprowadziły do uchylenia zaskarżonego wyroku. Sąd Rejonowy dokonując oceny zebranych dowodów poczynił dowolne, a nie swobodne ustalenia faktycznie, co skutecznie wypunktował skarżący. Okolicznością bezsporną jest to, iż zaświadczenie datowane 10.11.2010 r. wraz z załącznikiem zostało uprzednio sfalszowane. Wskazują na to zeznania świadka O. J.. Świadek ten również przyznała, iż zaświadczenie o posiadanym rachunku bankowym może być wydane tylko właścicielowi lub pełnomocnikowi tego rachunku, przy czym tej osobie, która składa wnioski o wydanie takiego zaświadczenia, /k. 17/. W badanej sprawie zaświadczenie oryginalne będące bazą dla sporządzenia sfalszowanego zaświadczenia datowanego 10.11.2010 r., zostało wydane na nazwisko oskarżonego, co prowadzi do wniosku, iż to oskarżony w dniu 02.11.2010 r. pobrał z banku (...) zaświadczenie o posiadanym rachunku bankowym. Nadto analiza akt postępowania prowadzonego pod sygn. akt I C 553/10/S prowadzi do wniosku, iż spośród wszystkich pozwanych tylko oskarżony aktywnie w tym postępowaniu uczestniczył. Tylko oskarżony osobiście stawał się w sądzie, pozostałych pozwanych zawsze zastępował ich pełnomocnik /k. 28, 50, 54, 57/. Poza tym brat oskarżonego K. K. (1) od 2006 roku pracuje i zamieszkuje na terenie Wielkiej Brytanii, /k. 50/, a aktualnie była żona oskarżonego wyprowadziła się z tego mieszkania wraz z ich synem bez zamiaru powrotu, /k. 59/. Z rachunku oskarżonego nie zostało zrealizowanych większość wpłat na poczet opłat czynszowych opisanych w treści sfalszowanego załącznika, co wynika z informacji nadesłanej przez bank, a te które zostały zrealizowane to w dyspozycji przelewu zostały opisane inaczej, niż wynika to z treści ww. załącznika (za wyjątkiem jednej). Skoro więc oskarżony był właścicielem tego rachunku, to musiał mieć świadomość, że takie przelewy z jego rachunku nie były realizowane, a mimo to przed Sądem w postępowaniu prowadzonym pod sygn. akt I C 553/10/S przyznawał fakty wynikające z treści sfalszowanego załącznika do sfalszowanego zaświadczenia datowanego 10.11.2010 r., /k. 50 – 51/. Natomiast po ujawnieniu, iż wymienione zaświadczenie wraz z załącznikiem zostały sfalszowane, oskarżony uczestniczący w rozprawie sądowej, wyraził zgodę na zawarcie przed Sądem ugody, w której zobowiązał się opróżnić lokal mieszkalny do wskazanego w niej terminu, /k. 59/. Poza tym rację ma Prokurator, iż Sąd pominął przy ocenie zebranych dowodów twierdzenia świadka A. B., pracownicy Kancelarii (...) adw. W. B., która twierdziła, iż „wiem, że u nas jest nazwisko K. w Kancelarii (...)nie pamiętam, kto kiedy i komu przekazał zaświadczenie z Banku (...) wraz z załącznikami do sprawy o eksmisję, nie wiem też, czy dokumenty były przekazywane w oryginale, czy kserokopii. Ja kojarzę mężczyznę o nazwisku A. K.. Dwóch pozostałych nie kojarzę”, /k. 289/. W procesie, który opiera się na dowodach poszlakowych konieczne jest szczególnie wnikliwe rozważenie wszystkich zgromadzonych dowodów. Co za tym idzie Sąd Orzekający przy ponownym rozpoznaniu sprawy:

- wysłucha oskarżonego, jeżeli nie skorzysta on z prawa do odmowy złożenia wyjaśnień lub odpowiedzi na pytania,
- przeprowadzi dowodów z zeznań świadków O. J., A. B.,

- przeprowadzi dowód z zeznań świadków W. K. i K. K. (2), o ile nie skorzystają oni z uprawnienia określonego art. 182 § 1 k.p.k.,
- przeprowadzi dowód z zeznań świadka K. K. (1), o ile nie skorzysta on z uprawnienia określonego art. 182 § 1 k.p.k. oraz o ile możliwe będzie wezwanie K. K. (1) przy uwzględnieniu faktu, że centrum życiowe świadka znajduje się poza granicami kraju, nie mniej jednak sąd podejmie próbę jego wezwania, a w przypadku jej nieskuteczności przestanie na ujawnieniu protokołu z dnia 15.10.2012 r. w trybie art. 442 § 2 k.p.k.

Odnosnie pozostałych dowodów, w tym zeznań pozostałych świadków, Sąd Orzekający może poprzez stać na ich ujawnieniu w trybie art. 442 § 2 k.p.k., albowiem nie miały one wpływu na uchylene wyroku.

Dopiero tak uzupełniony materiał dowodowy Sąd Orzekający podda wnikliwej analizie i w oparciu o tak zebrany materiał dowodowy wyda wyrok, a jeżeli zajdzie taka potrzeba sporządzi uzasadnienie odpowiadające wymogom określonym art. 424 § 1 k.p.k.

SSO Elżbieta Jabłońska–Malik SSO Tomasz Grebla SSR Agnieszka Anioł, /del/